

Παναγιώτης Δέγλερης

Χρειαζόμαστε μια νέα ανάγνωση της ναυτιλιακής πραγματικότητας

Ο Πειραιώτης δικηγόρος Τάκης Δέγλερης μάλλον δεν χρειάζεται συστάσεις. Έχει πολλαπλά καταξιωθεί και ως νομικός, μέσα από την πολύχρονη άσκηση του λειτουργημάτων του, και ως ενεργός υπεύθυνος πολίτης μέσα από το πολύτιμο κοινωνικό έργο του. Τόσο ως τακτικό μέλος του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού και του Ελληνικού Τμήματος της Διεθνούς Αμνηστίας, όσο και ως πρόεδρος του Συλλόγου Αποφοίτων της Ιωνιδείου Πρότυπης Σχολής Πειραιά. Αγωνιστής της ζωής, ανήσυχο πνεύμα με ευρύτατη παιδεία, αφυπνισμένη συνείδηση, διαθέτει αρχές και πιστεύει σε αξίες. Εδώ μιλάει για τη ναυτιλία μας και οφείλουμε να σημειώσουμε ότι είναι η πρώτη φορά που ένας υποψήφιος για την προεδρία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά καταθέτει άποψη για τη ναυτιλία. Ας τον ακούσουμε

Την τελευταία περίοδο η ναυτική εκπαίδευση εμφανίζεται να καταλαμβάνει μια ιδιαίτερα περίοπτη θέση στην αιζέντα των εφοπλιστών. Εσάς, μιας και εργαστήκατε στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας ως σύμβουλος πολλών υπουργών Ε.Ν., ποια είναι η γνώμη σας για το θέμα αυτό;

«Μετά τη σημαντικότητα ανάπτυξη του ελληνικών συμφερόντων στόλου, με τις τόσες παράλληλες ραγδαίες οικονομικές, διοικητικές, νομικές (διεθνές Δίκαιο της θάλασσας-νέες συμβάσεις), αλλά και τεχνολογικές εξελίξεις, αργά ή γρήγορα θα “αναγκαζόμαστε” να ασχοληθούμε ξανά με τη ναυτική εκπαίδευση, ιδιαίτερα των Ελλήνων αξιωματικών του Εμπορικού Ναυτικού.

Παρακολουθώ με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τη συνεχή και εξαιρετική αρθρογραφία του “Ε” για τον Έλληνα ναυτικό, τα ναυτικά επαγγέλματα και τη ναυτική εκπαίδευση και ας μου επιτρέψετε μια μόνο παρατήρη-

ση, με αφορμή το άρθρο του αξιότιμου Γραμματέα της Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών κυρίου Ματθαίου Λω, που πρόσφατα φιλοξενήσατε στις σελίδες του περιοδικού σας. Στην προσπάθειά του να αναλύσει την πορεία της ναυτικής εκπαίδευσης στη χώρα μας και επιχειρώντας να καταγράψει όλη την πρόσφατη ιστορική διαδρομή στο θέμα αυτό, ο κύριος Λω — και σωστά νομίζω κατά τη γνώμη μου — αναφέρει ως τομή το έτος 1989, όταν καθιερώθηκαν τα «sandwich courses», η εναλλασσόμενη δηλαδή εκπαίδευση, η οποία “μοιράζει” και εξισορροπεί τη θεωρητική με την πρακτική εξάσκηση.

Κατά τη γνώμη του κυρίου Λω πρόκειται για μια βαθιά τομή στη ναυτική εκπαίδευση στην Ελλάδα και θα συμφωνήσω μαζί του, μη λησμονώντας βέβαια ότι την εποχή εκείνη η εναλλασσόμενη εκπαίδευση είχε αμφισβητηθεί έντονα και είχε προκαλέσει μεγάλες αντιθέσεις. Όμως, αυτό το μοντέλο, αν και παρέχει τα εχέγγυα μιας ολοκληρωμένης ναυτικής εκπαίδευσης, εντούτοις δεν κατάφερε τελικά να σταματήσει ➤